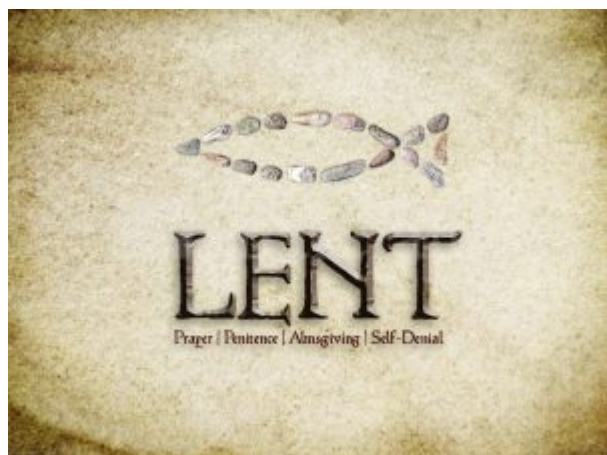

Pôst – čas sebazaprenia a duchovnej obnovy

Pôstne obdobie je osobitným časom na našej pozemskej púti, ktorý nám Pán dáva na to, aby sme napravili naše hriešne cesty prostredníctvom hlbšej modlitby, pôstu, pokánia a almužny. Tým, že ovládame svoje telesné túžby, môžeme oslobodiť svoju dušu pre hlbšiu modlitbu. Tým, že sa

obmedzujeme v jedení, môžeme si odkladať jedlo alebo ušetrené peniaze a darovať ich chudobným a núdznym. Cirkev nás nenúti praktizovať tieto duchovné cvičenia, ale ich cieľom je prehĺbiť náš vzťah k Bohu a blížnym. Je to čas na sebazaprenie a duchovnú obnovu. Nemusíme sa postiť len od jedla – môžeme sa vzdať napr. televíznych seriálov, prázdnych rečí a klebetenia, posudzovania druhých, klamstiev, hriešnych vášní a podobne. Naš pôst vyjadruje naše rozhodnutie oslobodiť sa „od mŕtvych skutkov, aby sme mohli slúžiť živému Bohu“. (Hebr 9,14)

V Starom i Novom zákone môžeme nájsť príklady, ako sa ľudia zaviazali k pôstu a modlitbe, keď si uvedomili svoje previnenia voči Bohu alebo keď potrebovali získať od Boha vedenie a posilu. Štyridsať dní pôstu a modlitby nám pripomína 40 dní potopy v časoch Noema (Gn 7), 40 rokov putovania Izraelitov po púšti do zaslúbenej zeme (Exodus), 40 dní, ktoré strávil Mojžiš na vrchu s Bohom (Ex 34,28), 40 rokov vlády kráľa Dávida, 40 dní putovania proroka Eliáša k vrchu Horeb (1 Kr 19), 40 dní pôstu a pokánia obyvateľov mesta Ninive (Jon 3,4-10) a 40 dní, počas ktorých sa Ježiš postil a modlil na púšti (Mt 4,1-10). Bude užitočné, ak sa každý deň na chvíľu zamyslíme nad týmito úryvkami Svätého písma, aby sme lepšie pochopili zmysel týchto udalostí.

Boh prehliada časy našej nevedomosti, ale „teraz zvestuje ľuďom, aby všetci a všade robili pokánie“ (Sk 17,30). „Kajúcnikom však umožní cestu k spravodlivosti, klesajúcich posilňuje k vytrvalosti a určuje im spravodlivý podiel.“ (Sir 17,20) Vo východnom obrade Katolíckej cirkvi na konci liturgického slávenia svätej omše počujeme slová: „Nevieme, či sa dožijeme ďalšieho slávenia svätej omše.“ Áno, náš život je veľmi krehký a nevyspytateľný. Kedykoľvek nás môže zraziť auto, môžeme ochrnúť alebo dostať infarkt... a tak sa pred nami otvorí dvere, aby sme sa rozlúčili s týmto pozemským životom. Nezabúdajme na skutočnosť, že žijeme na konci vekov, „v dobe zjavenia“, ako povedala Panna Mária vizionárke Lucii vo Fatime. Boh nám vo svojej добрote a milosti znovu dáva čas milosti, aby sme napravili škody a pohromy v našom živote a obnovili Boží obraz v našom vnútri (porov. Gn 1,26-27). Takto môžeme získať večný život v nebeskom kráľovstve. Musíme však spolupracovať s Božou milosťou. Duch Svätý nám prostredníctvom sv. Pavla pripomína: „Alebo pohrdaš bohatstvom jeho láskavosti, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia láskavosť ťa chce priviesť k pokániu?“ (Rim 2,4)

Modlitba: Milostivý a milosrdný Bože, prichádzame k tebe s prosbou o odpustenie našich neprávostí. Zošli na nás svojho Svätého Ducha, aby sme si uvedomili všetko, čo nepatrí do tvojho kráľovstva. Vkladáme svoj život do tvojich rúk a vo všetkom chceme plniť tvoju vôľu. Nech sa toto Pôstne obdobie stane časom hlbokkej premeny nášho života. Ó, drahý Duchu Svätý, dotkni sa nášho srdca a zapáľ nás láskou k tebe.

Mary Pereira

Božie slovo sa stelesňuje v nás

Nadišiel deň auditu na škole, kde som v tej dobe pracovala ako hlavná účtovníčka. Všetky dokumenty som mala pripravené na audit, do kancelárie som však vošla s určitým napätím. V zásuvke písacieho stola som mala škatuľku s „chlebom života“ (Božím slovom), z ktorej som zvykla každý deň vytiahnuť nejaký verš skôr, než som sa pustila do práce. Keď som v ten deň otvorila škatuľku, vytiahla som si výrok z Izaiáša 14,10: „Neboj sa, veď som s tebou ja, neobzeraj sa, veď ja som tvoj Boh, posilňujem ťa, ba pomáham ti, držím ťa svojou spásnou pravickou.“ Tie slová ma upokojili a opadol zo mňa všetok strach a obavy. Audítori prišli o 10:00 ako zvyčajne a začali kontrolovať účtovné doklady. Moja skúsenosť z predošlých auditov bola taká, že audítori sa vypytovali na všetko možné a vždy našli nejaké pochybenia. V ten deň však nekládli žiadne zbytočné otázky a ja som ďakovala Pánovi, že splnil svoje prisľúbenie.

Po obednej prestávke som pred začatím práce znova otvorila škatuľku s „chlebom života“. Na moje prekvapenie som si vytiahla ďalší verš z tej istej knihy – Izaiáš 41,13: „Lebo ja som Pán, tvoj Boh, čo ťa za pravicu držím, ktorý ti hovorím: ‚Neboj sa, ja ti pomáham.‘“ Verila som, že všetko pôjde hladko. Do večera audítori skontrolovali všetky dokumenty, ktoré som mala na starosti, a nikto z nich nemal žiadne pripomienky. Pozdvihla som srdce k Pánovi a v duchu som mu ďakovala, ako som kráčala z práce domov.

V ten večer sme mali pravidelné modlitbové stretnutie pre študentov na internáte. Porozprávala som študentom o tejto skúsenosti a takto mi dal Boh možnosť posilniť ich vieru v Božie slovo. Áno, každé prisľúbenie vo Svätom písme je určené nám, len mu musíme uveriť a prehlásiť ho. Do charizmatickej obnovy som vstúpila potom, ako som sa

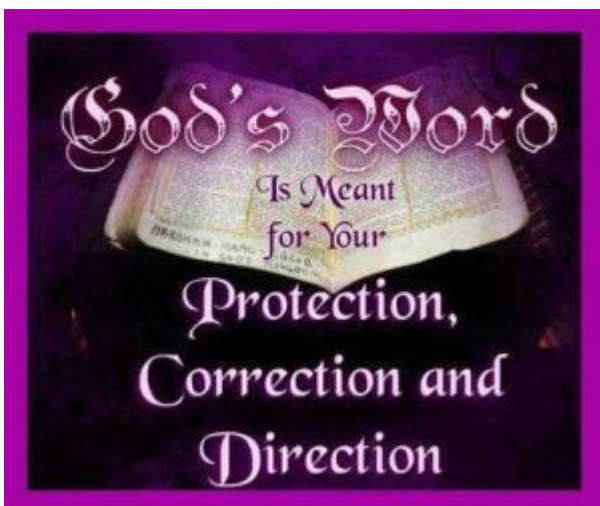
zúčastnila na duchovných cvičeniach, ktoré viedol španielsky kňaz, otec Marcellino Iragui. V jednej zo svojich kníh napísal:

„Sú tri kroky:

1. Božie prislúbenie,
2. odpoveď človeka,
3. splnenie Božieho prislúbenia.

My však často vynecháme druhý krok a preto Boh nemôže splniť svoje prislúbenie.“

Je to tak aj v našom živote? **Na Božie prislúbenie odpovedáme vtedy, keď uveríme jeho slovám a prehlasujeme jeho prislúbenie.** Vtedy zakúsime Božiu vernosť a pocítíme, ako sa Božie slovo stelesňuje v nás. Preto nás neprekvapuje, čo napísal z vnuknutia Ducha Svätého prorok Jeremiáš: „Našli sa tvoje slová a zjedol som ich, tvoje slová sú mi slasťou a radosťou srdca, veď sa nazývam tvojím menom, Pane, Bože zástupov.“(Jer 15,16) Spolu so žalmistom môžeme povedať: „Aké sladké sú tvoje výroky môjmu podnebiu, mojim ústam sú sladšie ako med.“ (Ž 119,103)

S láskavým dovolením od „Hope with God“

Mary Pereira.

